

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 295/2018-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], konajúcou prostredníctvom advokáta [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. k. IV/3 GPt 415/13/1000-71 v spojení s postupom Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 50/13/4400 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), v ktorej namieta porušenie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 5 ústavy postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní

vedenom pod č. k. IV/3 GpT 415/13/1000-71 v spojení s postupom Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej aj „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 50/13/4400, pretože označené orgány prokuratúry pri výkone dozorovej činnosti nezabezpečili, aby vyšetrovanie obvineného sťažovateľa, teda prípravné trestné konanie, prebiehalo bez zbytočných prietahov, pričom podľa sťažovateľa samotné obvinenie bolo nezákonné a porušujúce zásadu ne bis in idem.

2. Sťažovateľ (advokát) je od októbra 2013 obvinený za zločin neodvedenia dane a poistného. Trestné konanie sa vedie na úrovni Policajného zboru pod ČVS: PPZ-500/NKA-FP-ZA-2013 (ďalej aj „predmetné trestné konanie“), na úrovni krajskej prokuratúry pod sp. zn. Kv 50/13/4400 a na úrovni generálnej prokuratúry pod sp. zn. IV/3 GpT 415/13/1000. Trestné konanie je v štádiu prípravného konania, pričom sťažovateľ bol stíhaný aj väzobne (II. ÚS 904/2016).

3. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľ je na základe uznesenia z 10. októbra 2013 obvineným v trestnom konaní vedenom Prezidiom Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou jednotkou finančnej polície, expozitúrou Západ pod ČVS: PPZ-500/NKA-FP-ZA-2013 za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona, pretože ako splnomocnený za poskytovanie právnych služieb mal zabezpečiť vyhotovenie kúpno-predajnej zmluvy a faktúr s nereálnym zdaniteľným plnením, na základe čoho došlo neskôr k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) vo výške 600 000 €, ktoré zo strany Daňového úradu Bratislava na základe výsledkov vykonanej kontroly neboli vyplatené. Uznesením z 29. septembra 2014 bolo obvinenie rozšírené o ďalší skutok pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona spolupáchatelstvom, v rámci ktorého mal sťažovateľ vystaviť fiktívnu zmluvu o predaji tovarov, ako aj fiktívnu faktúru, aby spolupáchatelia neoprávnene požiadali o vyplatenie nadmerného odpočtu DPH, ktorý bol zo strany Daňového úradu Bratislava vyplatený.

4. Sťažovateľ v sťažnosti pokračuje, že už v roku 2004 (30. júna 2004) mu bolo za ten istý skutok vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Stred sp. zn. SJP-46/OVOZTČ-BB-

2003. Úrad špeciálnej prokuratúry 6. augusta 2009 uznesením č. k. VII/1 Gv 25/06-41 konanie zastavil, pretože tento skutok nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Okresný súd Bratislava II v konaní č. k. 5 T 151/2014-599, ktoré sa týkalo zločinu vydierania, sťažovateľa rozsudkom z 27. októbra 2015 spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok, za ktorý bol sťažovateľ stíhaný, sa stal.

5. Sťažovateľ uvádza, že jeho pracovná náplň ako právneho zástupcu a člena Slovenskej advokátskej komory vedeného pod č. [REDAKOVANÉ] je poskytovanie právnych služieb, spracovanie rôznych zmlúv, dohôd a listín spojených s podnikateľskou a inou činnosťou mandantov. Jeho hlavnou špecializáciou je daňové a finančné právo, obchodné právo a právne služby s tým spojené. V súlade s § 23 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v platnom znení (ďalej len „zákon o advokácii“) je advokát povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, ak osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu neustanovuje inak. Advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť aj v prípade, ak ho klient alebo všetci jeho právni nástupcovia pozbavia tejto povinnosti, ak usúdi, že pozbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť je v neprospech klienta. Podľa § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku je pri poskytovaní právnych služieb prvoradý záujem klienta. Jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta, ako aj pred jeho ohľadom na iných advokátov. Sťažovateľ akcentuje, že advokát nie je oprávnený bez súhlasu klienta overovať pravdivosť alebo úplnosť skutkových informácií poskytnutých klientom. Ak má o ich pravdivosti alebo úplnosti dôvodné pochybnosti, poučí klienta o možných právnych dôsledkoch takto získanej informácie; možnosť odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb nie je tým dotknutá. Sťažovateľ tvrdí, že v poskytovaní právnych služieb postupoval v súlade so zákonom o advokácii, Advokátskym poriadkom a všeobecne záväznými právnymi predpismi.

6. Sťažovateľ 30. septembra 2015 listom č. 298/15/KM požiadal generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti postupu predmetného trestného konania ČVS: PPZ-500/NKA-FP-ZA-2013. Sťažovateľ tvrdí, že nedostal relevantnú odpoveď, aj keď v žiadosti

bolo doložené uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gv 25/06-41 zo 6. augusta 2009, ktorým bolo v obdobnej veci trestné stíhanie sťažovateľa za ten istý trestný čin (poskytovanie právnej pomoci) zastavené (porov. bod 4). Sťažovateľ požiadal opätovne o preskúmanie zákonnosti listom č. 350/15/KM z 25. novembra 2015, ale relevantnú odpoveď nedostal. Naopak, zo strany orgánov činných v trestnom konaní bol podľa sťažovateľa „vyfabulovaný“ ďalší trestný čin, ktorý mal sťažovateľ spáchať.

7. Sťažovateľ listom č. 05/16/KM opätovne požiadal generálnu prokuratúru o prešetrenie toho, prečo je stíhaný za obdobný trestný čin, pričom v minulosti bolo takéto trestné stíhanie proti nemu zastavené. Sťažovateľ tiež opätovne požiadal o poskytnutie ochrany pre seba a svoju rodinu. Tvrdí, že upovedomenie o relevantnom riešení veci nedostal. Ani generálna prokuratúra, ani krajská prokuratúra sa vecou podľa sťažovateľa nezaoberali.

8. Sťažovateľ listom č. 92/16/KM zo 4. marca 2016 požiadal generálnu prokuratúru o odstránenie prierahov v konaní. Listom č. k. IV/3 GPt 415/13/1000-74 z 8. marca 2016 dostal odpoveď, že vec bola (medzičasom) postúpená Krajskej prokuratúre v Nitre. Krajská prokuratúra listom č. k. Kv 50/13/4400-278 z 2. marca 2016, ktorý bol sťažovateľovi doručený 7. marca 2016, oznamuje, že prekážka v platne rozhodnutej veci nebola zistená. Ochrana osoby nie je podľa sťažovateľa vôbec riešená. Sťažovateľ podanie uzatvára tým, že jeho diskriminácia ďalej pokračuje, vec sa nerieši a napokon cituje označené články ústavy a rozhodnutia ústavného súdu.

9. Sťažovateľ dodáva, že je v právnej neistote nekonaním, resp. nerelevantným konaním generálnej prokuratúry a stálymi prierahmi v predmetnom trestnom konaní vedenom Policajným zborom, čím sa zasiahlo do jeho ústavných práv. Napokon tvrdí, že porušiteľ práva spôsobuje ďalšie prierahy, aby znemožnil sťažovateľovi výkon advokácie, a tým porušuje minimálne právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ žiada vydať nasledujúci nález:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] upravené v čl. 48 ods. 2 a v čl. 46 ods. 1, čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry SR v konaní vedenom č. IV/3 GPt 415/13/1000-71 v spojitosti s konaním Krajskej prokuratúry Nitra č. Kv 50/13/4400-283 porušené bolo.

2. Generálnej prokuratúre SR sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] advokátovi a konateľovi spoločnosti [REDAKOVANÉ] s.r.o. sa priznávajú trovy konania, trovy právneho zastúpenia vo výške 363,34 €, ktoré je Generálna prokuratúra SR povinná zaplatiť na účet... do 10 dní.“

II.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podstatou veci je tvrdenie sťažovateľa, že došlo k porušeniu jeho základného práva na inú právnu ochranu a zákazu ne bis in idem (i) vznesením obvinenia a stíhaním za

zločin neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom. Sťažovateľ taktiež namieta, že (ii) dĺžka prípravného konania porušuje jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

14. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol obvinený v troch trestných veciach. (i) Trestná vec sp. zn. SJP-46/OVOZTŽ-BB-2003, v ktorej bol obvinený pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a pre trestný čin podvodu v štádiu pokusu tým, že sa mal podieľať na nadmerných daňových odpočtoch s tým, že pomáhal pri prevode obchodných podielov na „biele kone“, bola uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry zastavená, pretože tento skutok nebol trestným činom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2009 (porov. bod 4). (ii) Okresný súd Bratislava II rozsudkom sp. zn. 5 T 151/2014 z 27. októbra 2015 oslobodil sťažovateľa spod obžaloby pre zločin vydierania týkajúceho sa prepisu nehnuteľností. (iii) Prerokúvaná vec sa týka zločinu neodvedenia dane a poistného. Trestné konanie vedie Policajný zbor pod ČVS: PPZ-500/NKA-FP-ZA-2013.

15. V úvode argumentácie vo vzťahu k pochybnostiam o ústavnosti samotného obvinenia ústavný súd musí zmieniť, že ústavná sťažnosť je na rozdiel od tradičných opravných prostriedkov budovaných „zdola“ skonštruovaná dodatočne „zhora“, aby pokryla rozhodnutia a zásahy verejnej moci v ich celej šírke a rozmanitosti. Táto univerzálnosť ústavnej sťažnosti umožňuje prieskum rôznych paralelných konaní, ale v špecifických situáciách aj čiastkové rozhodnutia v konaniach, pre ktoré sú typické pomerne autonómne fázy a ktoré ešte nie sú celkovo ukončené (II. ÚS 50/2015). Ústavný súd už výnimočne konštatoval porušenie ústavných práv aj v súvislosti so vznesením obvinenia (III. ÚS 2/09, II. ÚS 311/2010).

16. Ústavný súd zdôrazňuje, že porozumel argumentácii sťažovateľa týkajúcej sa jeho roly v prerokúvanej trestnej veci z perspektívy ochrany riadneho výkonu právnej pomoci. Sťažovateľ totižto tvrdí, že ako právnik, resp. advokát takpovediac len pripravoval zmluvy, ktoré sú podľa obvinenia súčasťou skutkového deja v trestnej veci. Je pravdou, že právo sa nevedomky môže ocitnúť uprostred nepráv (ako v podstate tvrdí sťažovateľ), ale je to aj naopak, neprávo často vzniká v pracovniach právnikov a „v kabáte“ práva.

17. Pozícia advokáta či právnika však sama osebe či abstraktne nevyklučuje možnosť jeho trestného stíhania. V každom prípade v predmetnej veci budú musieť súdne orgány preukázať aj subjektívnu stránku v trestnej veci, čo nebýva jednoduché a býva opomínané. Z tohto vyplýva, že ak bude podaná obžaloba, tak sa bude musieť s touto otázkou skutkovo aj právne, s plným procesným komfortom pre obžalovaných vysporiadať trestný súd. Ak by mal sťažovateľ pochybnosti o ústavnej kvalite trestného konania, resp. jeho výsledku, ústavný súd je pripravený sa vecou riadne zaoberať. Ústavný súd už takto zasiahol aj vo vzťahu k právoplatným odsudzujúcim rozsudkom (porov. III. ÚS 2/2012).

18. Z tohto dôvodu musí ústavný súd odmietnuť v tejto časti sťažnosť pre neprípustnosť, pretože sú ešte k dispozícii riadne opravné prostriedky. Sporná je aj včasnosť tohto sťažnostného bodu vzhľadom na uplynutie 3 rokov od vznesenia obvinenia do podania sťažnosti.

19. Sťažovateľ taktiež tvrdí, že o totožnej veci už bolo rozhodnuté a na túto námietku dozorujúca prokuratúra nereagovala. K tomu možno uviesť, že v liste z 2. marca 2016 krajská prokuratúra uviedla, že stíhaný skutok nie je totožný s už uzavretou vecou. Reakcia prokuratúry je určite lakonická, ale prokuratúra sa vecou zaoberala. Ak bude prípadne podaná obžaloba, tak sa k totožnosti skutkov vyjadrí trestný súd. Závery o subsidiarite vyslovené vo vzťahu k obvineniu sa vzťahujú aj na túto námietku. Možno tiež dodať, že sťažovateľ nežiada explicitne zrušiť konkrétne rozhodnutie, ale len vysloviť porušenie referenčných noriem a prikázať konať.

20. Možno tu doplniť, že ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených. V prebiehajúcom trestnom konaní, resp. v konaní, ktoré bolo iba začaté, možno i prípadné protiústavné procesné vady napraviť v rámci celého konania obvyklým a zákonom predvídateľným spôsobom, a to predovšetkým samotnými všeobecnými súdmi. Ingerenciu ústavného súdu do rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní je preto v prípravnom trestnom konaní potrebné považovať, azda s výnimkou mimoriadnej situácie, za neprípustnú. Spravidla teda až po právoplatnom

skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietať také pochybenia verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd (m. m. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

21. Významnou časťou sťažnosti je námietka ústavne neakceptovateľnej neplynulosti prípravného konania. Do rozsahu (scope) práva na konanie bez zbytočných prieťahov patrí aj prípravné trestné konanie. V náleze sp. zn. II. ÚS 99/02 ústavný súd rozhodol, že „(1) účel práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote. (2) Pri posudzovaní postupu orgánov činných v prípravnom konaní nie je úlohou Ústavného súdu Slovenskej republiky nahradzovať ich činnosť a určovať, aký optimálnejší postup v konaní trestná vec obvineného vyžadovala. Úlohou Ústavného súdu Slovenskej republiky je zistiť, či konkrétny postup týchto orgánov nie je z hľadiska naplnenia práva obvineného na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky svojvoľný alebo zjavne neodôvodnený. (3) Za zbytočný prieťah v konaní možno považovať dobu nečinnosti alebo zjavnej neefektívnej činnosti príslušného orgánu pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené.“

22. Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní ústavný súd aj v tomto prípade skúmal s poukazom na svoju stabilnú judikatúru, to znamená s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu a berúc do úvahy: a) právnu a faktickú zložitosť veci, b) správanie sťažovateľa a c) spôsoby, akými v konaní postupovali odporcovia (obdobne pozri napr. II. ÚS 74/97 a I. ÚS 70/98), pričom ústavný súd prihliada aj na povahu veci.

23. Východiskom úvah ústavného súdu je konštatovanie, že päťročná dĺžka prípravného konania je len hranične ústavne akceptovateľná. (A) Vec je skutkovo a právne náročná, pretože pri posudzovaní nadmerných odpočtov DPH nie je jednoduché rozlíšiť autentické a fiktívne obchody. Vo veci je často potrebná angažovanosť ekonomického experta, je nutná znalosť daňových predpisov či účtovníctva, a to všetko v otvorenom

priestore Európskej únie. V predmetnej veci musel byť prizvaný znalec a orgány činné v trestnom konaní museli požiadať aj o právnu pomoc zo zahraničia. Priebeh veci mohol byť ovplyvnený aj výmenou vyšetrovateľa, pretože pôvodný odišiel na starobný dôchodok 9. decembra 2016. (B) Ústavný súd nevníma zásadný vplyv sťažovateľa na dĺžku konania, až na jeho záverečnú fázu. (C) Zo zadováženej dokumentácie vyplýva, že nominálne prebiehali úkony trestného konania plynulo s tým, že medzi nimi niet významných prestojov. Ústavný súd sa taktiež priebežne informoval o stave trestnej veci (január a apríl 2017, január 2018).

24. V každom prípade podľa vyjadrenia krajskej prokuratúry je vyšetovanie k 19. októbru 2017 ukončené. Vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Západ skončil vo veci vyšetovanie, pričom umožnil sťažovateľovi a jeho obhajcovi preštudovať spisový materiál (uvedený úkon sa mal uskutočniť 14. novembra 2017). Sťažovateľ sa na úkon preštudovania spisového materiálu nedostavil, pričom sa ospravedlnil pre závažné zdravotné problémy. K ospravedlneniu predložil aj súvisiace lekárske správy. S poukazom na obsah lekárskeho správ, ako aj ďalšie skutočnosti zistené z inej trestnej veci bol pre účely vyšetrenia zdravotného stavu obvineného pribratý (v nadväznosti na predchádzajúci písomný príkaz sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nitra) znalec z odboru zdravotníctva a farmácie. Dosiaľ nebol vo veci podaný znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, ktorého úlohou je vyšetriť duševný stav obvineného [REDACTED], [REDACTED], a okrem iného odpovedať na otázku, či tento obvinený je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania. U sťažovateľa sa v súčasnosti vykonáva pozorovanie duševného stavu (nariadené sudcom pre prípravné konanie v inej trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-912/NKA-FP-ZA-2015) v zdravotníckom ústave (Psychiatrická nemocnica [REDACTED], Pezinok). Pretože trajektória veci je nezvratne nasmerovaná k ukončeniu prípravného konania alebo podaniu obžaloby, ústavný súd už nebude do veci vstupovať, a to aj preto, že sťažovateľ vymedzil svoj sťažnostný návrh (porov. bod 10) prospektívne, smerom k odstráneniu prierahov, a nie retrospektívne k náhrade primeraného finančného zadosťučinenia.

25. Z hľadiska splnenia procesných podmienok konania je potrebné tiež upozorniť, že sťažovateľ nie je riadne zastúpený. Podľa zistení ústavného súdu z matričných údajov Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti mal sťažovateľ od 16. apríla 2016 pozastavený výkon advokácie. Sťažovateľ bol po vyčiarknutí spoločnosti [REDACTED], zo zoznamu spoločností vedeného Slovenskou advokátskou komorou vedený ako advokát vykonávajúci advokáciu samostatne, opätovne s pozastavením výkonu od 21. augusta 2017 až do dátumu vyčiarknutia zo zoznamu advokátov ku 10. novembru 2017. Aj spoločnosť [REDACTED], bola vyčiarknutá z obchodného registra.

26. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je nutné odmietnuť ako neprípustnú (body 18 – 20), zjavne neopodstatnenú (bod 24) a pre absenciu povinného právneho zastúpenia (bod 25). Ústavný súd zároveň zasiela prerokúvané uznesenie krajskej prokuratúry, aby slúžilo ako impulz k včasnému ukončeniu prípravného trestného konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2018